

i det hele været Udvalgets Mening, at det var ønskeligt, at Statens Censur gik noget strengere frem, end Tilfældet har været i de senere Aar, hvor der er kommet Ting frem, der uden Skade kunde have været holdt ude. Det foreslaas endvidere i § 12, at der i de Kommuner, hvor der er Biografteater, skal være et stedligt Tilsyn, som vælges af Kommunalbestyrelsen. Jeg vil haabe, at der i dette Tilsyn kommer til at sidde Mennesker, der har med Børns og unge Menneskers Opdragelse at gøre, og som interesserer sig for dette Spørgsmaal. Dette Tilsyn skal føre Kontrol med, at Bevillingen udnyttes paa forsvarlig Maade. Det er ikke Meningen, at det skal kunne kassere Films, der er godkendt af Statens Censur, men det kan godt virke tilskyndende i Retning af, at der forevises gode Films. Og hvis der mere og mere bliver Efterspørgsel efter de gode Films, vil Filmsfabrikanterne ogsaa nok finde paa at fabrikere dem. Det er givet, at det, der gaar bedst og sælges mest, bliver der ogsaa fabrikeret mest af. Og som jeg siden kommer til, faar Kommunalbestyrelsen jo Indflydelse paa Bevillingernes Fornyelse hvert tredje Aar. Det er da indlysende, at det stedlige Tilsyn faar Lejlighed til at afgive Erklæring om, hvordan Biografteatrene i det hele har været drevet. Jeg har i et Blad her i Byen set, at man stiller sig lidt ironisk og skeptisk over for de Betsræbelsler, Udvalget her udfolder, og som man giver Udtryk i §§ 8 og 12. Bladet mener, at der ikke kan opnaas noget i saa Henseende, og der tales om, at der er saa mange andre Omraader med Hensyn til de almindelige Teatre og Litteraturen, hvor der ogsaa kunde være Brug for Bestræbelsler i den Retning. Jeg skal dertil sige, at med Hensyn til Litteraturen er der som bekendt ingen Censur, men ved almindelige Teatre er der en Censur, og det er min Opfattelse, at hvor der er Tale om Ungdommen, har Biografteatrene den allerstørste Betydning. Der er mange unge, der ikke læser Bøger, og som kun yderst sjældent kommer i almindelige Teatre, men i stort Tal gaar i Biografteatrene. Det er derfor af den største Betydning, hvad der bydes i disse. Hvor meget der kan opnaas, skal jeg lade være usagt, men hvis man lader 5 og 7 være lige og lader Sagen gaa sin skæve Gang, kan man i alt Fald være vis paa, at der ikke opnaas noget.

Retten til at uddele Bevillinger bliver efter § 1 som hidtil hos Justitsministeren eller den, han bemyndiger dertil; det er det samme, som den oprindelige § 1 gik ud paa. Det er Udvalgets Mening, at hvis Justits-

ministeren ikke selv vil uddele Bevillingerne, vil det være heldigt, om det overdrages til Amtmændene i Stedet for som hidtil til Politimestrene. Derved opnaas større Ensartethed. Bevillingerne gælder for 3 Aar. Og det gælder selvfølgelig ogsaa de nu bestaaende Bevillinger med Undtagelse af dem, der er givet paa Livstid, og som altsaa ikke berøres heraf. Hvis Bevillingshaverne ikke giver Anledning til Klage af alvorlig Art, bliver det jo nok Regelen, at Bevillingen fornyes, naar de tre Aar er gaaet. Der maa jo ogsaa være nogen Sikkerhed for en Mand, der sætter sig i store Omkostninger for at oprette et saadant Teater, i Retning af at kunne beholde Bevillingen. Udvalget har været enigt om, at Kommunalbestyrelsens Erklæring skal indhentes, inden et nyt Biografteater oprettes, og inden de 3-aarige Bevillinger fornyes. Dette fremgaar af §§ 2 og 3. Bevillingen kan til enhver Tid tilbagekaldes af Justitsministeren, naar de for Bevillingens Meddelelse foreskrevne Vilkaar ikke skønnes overholdt, eller Bevillingshaveren gør sig uværdig til at udnytte Bevillingen. I § 5 fastslaas, at Bevillingen skal være knyttet til en bestemt Ejendom. Det er nødvendig for at faa en rimelig og rational Fordeling af de forskellige Bevillinger. Det har hidtil været en meget almindelig Fremgangsmaade — jeg skal ikke sige, om den har været i Overensstemmelse med Bevillingens Ordlyd —, at en Bevilling er overdraget til andre. Man har endog en Del Eksempler paa, at en saadan Bevilling er overdraget flere Gange, med en passende Afgift hver Gang. Det har Udvalget ønsket at komme bort fra. Vi mener, at Bevillingsmyndighederne maa have Sikkerhed for, at dette ikke sker, og det fastslaas i § 6. Der vil i Virkeligheden ikke være nogen Mening i at udstede Bevillingen til en bestemt Person eller Institution, hvis ikke man har Sikkerhed for, at denne Bevilling bliver hos den, den gives til. Endvidere er der i § 6 en Bestemmelse om, at Bevillingshaveren skal have Bopælsen i den Kommune, hvor Teatret ligger, eller i umiddelbar Nærhed deraf.

Der er her i Landet en Forening til Udbredelse af Skolefilms. Denne Sag har Udvalgets udelte Interesse; vi mener, at det vilde være en udmærket Anvendelse af Films, at de blev anvendt i Undervisningens Tjeneste. I Forslagets § 13 overlades det til Justitsministeren at afgøre, hvilke Forevisninger af Lysbilleder der falder ind under denne Lovs Bestemmelser, men det er Udvalgets Mening, at Anvendelse af Films i Undervisningens Tjeneste, i det hele taget